

ve nedostaje još nekoliko registara, da bi ovakav zvukovni sklop dobio punu snagu i izražajnost. Dok je »Fantazija« A. Vidakovića izvedena ukusnom registracijom i dinamičkim usponom, te je stilski stajala na razmedu starijeg i novijeg izraza. Franckov »Preludij, fuga i varijacije« te »Finale B-dur dočarali su u prozračnim dijelovima kompozicijske fakture osobite ugodaje, koji su rasli prema dramatičnosti u »Finalu«, što se osjećalo u svirci, ali je i tu, kao i kod Bacha, snaga samog glazbala bila premalena da dočara u potpunosti zvukovnu grandioznost ovog dijela. Završavajući sa skladbom »Gospodinovo rođenje – Bog medu nama« O. Messiaena, umjetnica je finim dinamičkim nijansiranjem oblikovala nezaboravne zvukovne ugodaje uz virtuznu tehniku kao i muzikalnost. Zato je ovaj koncert za ljubitelje orguljske glazbe bio izuzetan umjetnički događaj, a umjetnici je poslije koncerta u društvenoj dvorani samostana bio priređen mali svečani domjenak uz brojne članove riječkih crkvenih zborova i druge goste.

12. listopada Koncertni ured otvorio je svoju novu sezonu komornom večeri pod naslovom »Vjekoslav Gržinić – in memoriam«, u dvorani Doma JNA. Prikazana su izabrana komorna djela kod kojih se osjećaju odjeci narodnog izraza rođene mu Istre, uz težnju za oblikovanjem vlastitog umjetničkog jezika proširenog novim spoznajama, pri čemu je isključeno svako pomodarstvo. U koncertu su sudjelovali riječki umjetnici za koje je sam autor napisao pojedina djela ili oni koji su mu nekada ostvarili prizvedbe: Blanka Zec, alt, Ambroz Kuljević, bariton, Sonja Kraljić, klavir, Ino Perišić, klavir, Stanul Stanulov, violina, Marijan Karlović, fagot, Ivan Čargonja, trombon, vokalni kvintet u sastavu: Mario Blažić, I tenor, Ivo Rožanić, II tenor, Marino Sviligoj, bariton, Alija Puhanac, I bas i Mario Zoia, II bas, te na kraju komorni trio: Ante Farna, violina, Josip Šepić, violončelo i Maja Nonveiller-Kobetić, klavir. Izvedba je bila vrlo pažljivo pripremljena i njome je stvorena zaokružena i skoro potpuna slika Gržinićeva komornog stvaralaštva s jasnom umjetničkom fizionomijom. To je jedno bilo i dostojno sjećanje na Vjekoslava Gržinića, talenat iz naše sredine, koji se uspješno uklopio u tokove moderne hrvatske glazbe. Uvodnu riječ i izbor djela učinio je Vladimir Fajdetić.

13. listopada održana je u Kraljevcima proslava 75-godišnjice pjevačkog društva »Zvijezda Danica«. Prigodni referat na svečanoj sjednici društva održao je prof. Zdravko Gudac, a zatim je pod ravnateljem dra Vinka Kalačića održan koncert, na kome su uz društvenu himnu »Zvijezdu Danicu« Ivana Zajca izvedena djela Lisinskog, Čajkovskog, Zajca, Gotovca i Verdija.

V. F.

(nastavak slijedi)

PITAJTE — ODGOVARAMO

Pitanje: Često imam kratkotrajne upale grla. Budući da sam orguljaš i da moram pjevati, to mi jako smeta. Molim vas odgovorite mi postoji li kakvo sredstvo ili način da se grlo »pročisti« i osposebi za pjevanje, barem na kratko vrijeme?

Odgovor: Vi, vjerojatno, često oboljevate od tzv. akutne upale sluznice grla. Tu upalu mogu uzrokovati virusi, naročito u vrijeme hladnih godišnjih doba, zatim može nastati kao posljedica zloupotrebe glasa (preglasno ili predugo naporno pjevanje, vikanje, dugotrajni govor). Akutna upala grla nastaje i pri pretjeranom pušenju i konzumiranju jakih alkoholnih pića, a također i kao posljedica boravka u jako zadimljenim, jako hladnim ili jako toplim prostorijama ili u zraku ispunjenom prašinom i štetnim plinovima. Svaki bi pjevač to morao izbjegavati. Obično se kod kratkotrajne promuklosti, koja nastaje na bilo koji od spomenutih načina, radi o mehaničkom oštećenju sluznice grla, na koje se može, ukoliko se odmah ne liječi, nakalemiti infekcija uzročnicima gnojenja.

U početku akutne upale osjećamo šakljivanje u grlu, koje nastojimo odstraniti hrakanjem i kašljanjem. Glas postaje prigušen, a zamor se osjeća već poslije kratkotrajnog govora ili pjevanja.

Kod teže akutne upale larinska osim promuklosti, koja se javlja u početku, osjećamo i suhoću i grebanje u grlu, s kašljanjem i hrakanjem nastojimo odstraniti sekret nakupljen na sluznici grla. U početku je glas samo promukao, ali ukoliko se ne liječimo može nastati i afonija.

U toku akutne upale grla za pjevače je najavažnije izbjegavanje naprezanja glasa, ne pjevati, jer se upala može produžiti i preći u kroničnu upalu grla, koju je puno teže liječiti.

Većinom obična akutna upala grla prolazi i bez lijekova, ukoliko otklonimo sve štetne uzroke (nikotin, alkohol, dim, prašinu itd.). Potrebno je mirovanje grla tj. uzdržavanje od govora i pjevanja. Treba izbjegavati i oštru hranu i začine, prehladna i prevraća jela. Preporučuju se česti topli napitci soka od limuna, naranče ili ribizla, zatim vrući oblozi na grkljan barem ujutro i naveče po 1/2 — 1 sat. Blago djeluje i toplo mljeko s medom. Treba izbjegavati hladni i suhi zrak. Prostorije trebaju biti ugrijane do 20°C s visokim postotkom vlage. Kod čestih upala grla koristi i klimatsko liječenje na moru. Ukoliko je upala grla dio opće prehlade, mogu pomoći kure znojenja, reguliranje stolice i obični aspirin (andol) 3 x 1 tabl. Ostalo liječenje raznim medikamentima treba odrediti liječnik-specijalist prema stupnju upale.

U Šcercerovoj »otorinolaringologiji« Dr. A. Sokčić preporučuje o-nim pjevačima, koji moraju pjevati s akutnom upalom grla slijedeće: »Iako se kod akutnog kataralnog laringitisa mora zabraniti govor, izuzetno se kod glumaca i pjevača koji moraju nastupiti u svojoj ulozi, može privremeno uzbiti promuklost koju uzrokuje akutna kataralna upala larinks. U tu svrhu Aubry-Lemariey preporučuje tople inhalacije, gutanje čistog limunovog soka, uzimanje XX kapip alkoholnog ekstrakta Radix aconiti u toploj napitku, od čega se polovina uzima tri sata prije nastupa a druga polovina za samog nastupa... Međutim, ove se mjeđu smiju primjeniti samo u krajnjoj nuždi, jer baš kod govornika, glumaca i pjevača neliječenje akutnih kataralnih upala larinks može uzrokovati dugotrajnju radnu nesposobnost, pa i prijelaz u kronični laringitis.«

Dakle, ukoliko se akutna upala grla ne izliječi, može prijeći u kroničnu, dugotrajnu, u kojoj mogu nastati čvorici na glasilnicama, naročito kod nerazboritih pjevača ili kod djece koja mnogo viču i preglasno pjevaju.

Treba upozoriti, da se kronična upala grla može poboljšati, ali se ne može potpuno izliječiti. Kod lakših oblika ima razdoblja u kojima su poteškoće neznatne, ali nakon male prehlade ili bilo kojeg podražaja nastaje ponovo pogoršanje.

Svaki bi pjevač, koji cijeni i čuva svoje grlo, trebao kod svakog poremećaja pjevanja, naročito kod promuklosti koja nastaje bez jasnog razloga, otici liječniku-specijalistu za grlo, jer je pogrešno postavljati dijagnozu akutne upale grla bez stručne laringoskopije.

Pitanje: »Kako privesti »tvrdoglavec pjevače na nove liturgijske propise pjevanja, ako se oni čvrsto drže svoga i time ne uvažuju riječi zborovođe, nego mu prkose?«

(sestra orguljašica)

Odgovor: U pitanju niste dovoljno jasno napisali u čemu vas ne slušaju pjevači, već se drže svoga. Zato ćemo vam odgovoriti samo načelno. Uputa o glazbi u sv. bogoslužju SZO od 5. ožujka 1967. kaže kratko i jasno u t. 24.: »Uz glazbeni odgoj treba članovima pjevačkog zbora pružiti i prikladnu liturgijsku i duhovnu pouku tako da pravilnim izvađanjem svoje liturgijske uloge ne samo pružaju veći sjaj svetom činu i vrlo dobar primjer vjernicima, nego da iz toga proističe i duhovno dobro sa svim članova.«

U t. 18. ista Uputa savjetuje: »Neka se upućivanje puka u pjevanje vrši revno i strpljivo zajedno s liturgijskim odgojem, prema dobi, staležu, načinu života i stupnju vjerske izobrazbe.«

Đuro Tomašić